

Prince of Songkhro University
Pattani Campus

ภาคผนวก

\

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ก
ภาพประกอบการวิจัย

ภาพที่ 1
อักษรลิ่ม (Cunieform) อักษรรูปลิ่มบนดินเหนียว

ที่มา: ผู้วิจัย, <https://th.wikipedia.org/wiki/อักษรรูปลิ่ม> (5 พฤศจิกายน 2558)

ตัวอย่างเก่าสุดของอักษรในเมโสโปเตเมีย เริ่มราว 4,000 ปีก่อนคริสต์ศักราช พบในบริเวณอูรุก (Uruk) นิปเปอร์ ชูซา และอัวร์ (Ur) ส่วนใหญ่เป็นบันทึกเกี่ยวกับการค้าขาย บันทึกเหล่านี้พัฒนามาจากระบบการนับที่ใช้มาตั้งแต่ 5,000 ปี ก่อนหน้านั้น แผ่นดินเหนียวเริ่มใช้ตั้งแต่ 8,000 ปีก่อนคริสต์ศักราชในเมโสโปเตเมียโดยทั่วไป เป็นรูปทรง 3 มิติ มี 2 ชนิดคือ แบบแผ่นแบน และแผ่นซ้อน

ภาพที่ 2
อักษรยูการิติก

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/ภาษายูการิติก> (5 พฤศจิกายน 2558)

อักษรยูการิติก ตั้งชื่อตามนครรัฐยูการิตซึ่งใช้อักษรนี้ คาดว่าน่าจะประดิษฐ์ขึ้นเมื่อราว 857 ปี ก่อนพุทธศักราช นครรัฐนี้ปรากฏขึ้นเมื่อ 857 ปี ก่อนพุทธศักราช ถูกทำลายลงเมื่อราว 637 – 627 ปี ก่อนพุทธศักราช การค้นพบนครรัฐนี้ เริ่มเมื่อ พ.ศ. 2471 โดยชาวนาซึ่งพบหลุมฝังศพโบราณใกล้ ราช ซามราห์ ทางเหนือของซีเรีย กลุ่มนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสนำโดย Clavde F.A. Schaeffer เริ่มขุดค้นเมื่อ พ.ศ. 2472

ภาพที่ 3
ภาษาอาหรับถูกยืมมาใช้ในการตั้งชื่อมัสยิด

ที่มา: มัสยิดมาบัง ในเขตอำเภอเมืองสตูล

ภาพที่ 4

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดสตูล

ภาพที่ 5

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ อาจารย์สุกรี นาคกระวีศ. ผู้จัดการโรงเรียนอันสอเรียอะอัดดีนียะฮ์

ภาพที่ 6

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ อาจารย์อรุณ อุมัจิ ประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดสตูล

ภาพที่ 7

ที่มา : <https://www.facebook.com/pages/มีรักัส-สตูล>

ภาพที่ 8

ที่มา : ร้านจำหน่ายเสื้อผ้าสตรี อาทิเช่น เสื้อโตัวบ หมวก โสร่ง ชุดกุรง และฮิญาบ
บ้านฉลุง จังหวัดสตูล

ภาพที่ 9

มกุฎราชกุมารซัลมาน บิน อับดุลอาซิซ อัล-ซาอูด, ที่สองจากขวา แถวแรก, ถ่ายภาพร่วมกับสมาชิกสภาชуроที่สภาพที่ปรึกษาชуроในริยาด, ซาอุดีอาระเบีย

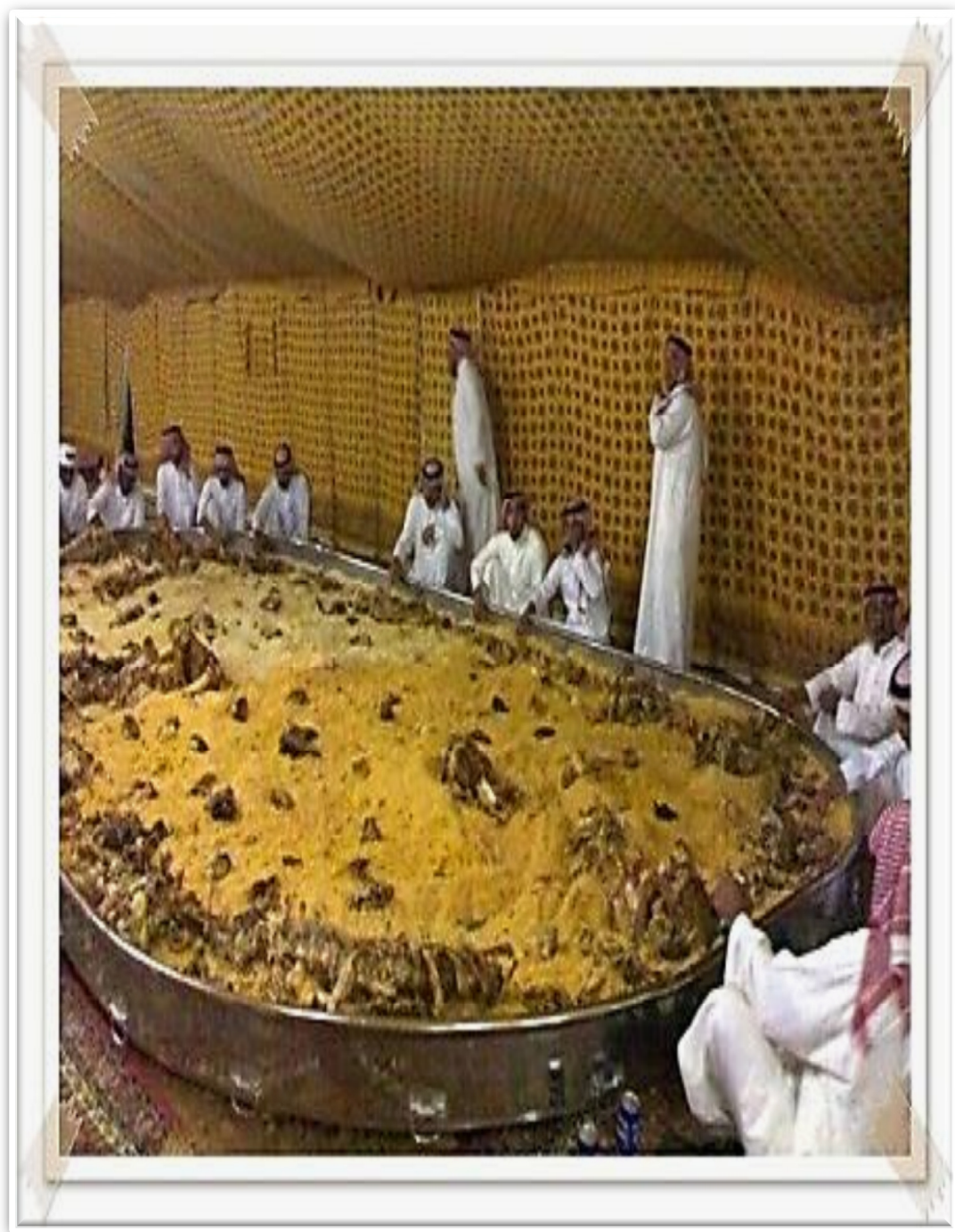
ที่มา : <https://www.google.co.th/search?q=มิชลาห์+กษัตริย์ซัลมาน>
(2 พฤศจิกายน 2558)

ภาพที่ 10
พิธีมอบประกาศนียบัตร

ที่มา : โรงเรียนอนุบาลมุสลิมสตูล

ภาพที่ 11

ที่มา : <https://www.google.co.th/search?q=อาหาร+ประจำ+ชาติ+ซาอุดีอาระเบีย>

ภาพที่ 12

Prá

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ อาจารย์มุฮัมหมัดอริซาด ไบกาเต็ม

ภาพที่ 13

ร้านซินฮัวเซง เป็นร้านแรก และร้านเดียวที่ผลิตขายเครื่องข้าวมันอาหารับ ข้าวหมกสำเร็จรูปของสตูล

ที่มา: ณัฐธยาน์ สิริบุรณการณ. ร้านขายยาซินฮัวเซง. สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2558

ภาพที่ 14

ผู้วิจัยลงพื้นที่สัมภาษณ์เจ้าของร้านซินฮัวเซง (28 เมษายน 2558)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยอิสลามศึกษา สำนักงานเลขานุการ โทร ๐-๙๘๕ ๒๖๕ ๓๒๔

ที่ มอ ๗๕๑/ ก ๓๗๔

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์

ด้วยนางสาวชัชชนัน มะสมัน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา(มุสลิมศึกษา) วิทยาลัยอิสลามศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล” โดยมี ดร.ซาฟีอี อาดำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยอิสลามศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสม จึงใคร่ของอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตามจุดประสงค์ของแบบสอบถามที่ได้แนบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะห์มัด ยี่สุนทร)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

ผู้จัดทำเรื่อง ศาสตราจารย์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะห์มัด ยี่สุนทร

2. ดร.อับดุลรอฮ์มาน สืออาน

3. ดร.อับดุลรอฮ์มาน สืออาน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยอิสลามศึกษา สำนักงานเลขาธิการ

☎ ๐-๙๘๕ ๒๖๕ ๓๒๔

ที่ มอ ๗๕๑/๓๗๔

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กาเดร์ สาอะ

ด้วยนางสาวชัยนั บ มะสมัน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา (มุสลิมศึกษา) วิทยาลัยอิสลามศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล” โดยมี ดร.ซาฟีอี อาดำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยอิสลามศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสม จึงใคร่ขออนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตามจุดประสงค์ของแบบสอบถามสัมภาษณ์ที่ได้แนบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะห์หมัด ยี่สุนทร)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยอิสลามศึกษา สำนักงานเลขาธิการ

☎ ๐-๙๘๕ ๒๖๕ ๓๒๔

ที่ มอ ๗๕๑/๓๗๔

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.อับดุลรอญิง สือแต

ด้วยนางสาวชัยนั บ มะสมัน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา (มุสลิมศึกษา) วิทยาลัยอิสลามศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล” โดยมี ดร.ซาฟีอี อาดำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยอิสลามศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสม จึงใคร่ขออนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตามจุดประสงค์ของแบบสอบถามที่ได้แนบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะห์หมัด ยี่สุนทร)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยอิสลามศึกษา สำนักงานเลขาธิการ

☎ ๐-๙๘๕ ๒๖๕ ๓๒๔

ที่ มอ ๗๕๑/๓๗๔

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร. ชัมชู สาอุ

ด้วยนางสาวชยันน์ มะสมัน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา (มุสลิมศึกษา) วิทยาลัยอิสลามศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล” โดยมี ดร.ชาฟีอี อาดำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยอิสลามศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสม จึงใคร่ขออนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตามจุดประสงค์ของแบบสอบถามที่ได้แนบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะห์หมัด ยี่สุนทร)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๘ /วท๑๖๕

วิทยาลัยอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลสุระสมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐

มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยนางสาวชยันน์ มะสมัน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา (มุสลิมศึกษา) วิทยาลัยอิสลามศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหรับ และวิถีชีวิตของชาวมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล
๒. เพื่อศึกษาอิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

โดยมี ดร.ชาฟีอี อาดำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ครูใหญ่ และครูผู้สอนวิชาศาสนา โรงเรียนอรุณศาสนวิद्याมูลนิธิ ของท่านจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้นางสาวชยันน์ มะสมัน ได้เก็บข้อมูลดังกล่าวเพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะห์หมัด ยี่สุนทอง)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ ๐-๙๘๕ ๒๖๕ ๓๒๔

โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๑๓๐๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยอิสลามศึกษา สำนักงานเลขานุการ

๑๕๘๔

ที่ มอ ๗๔๑/

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยนางสาวชัยนั บ มะสมัน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา (มุสลิมศึกษา) วิทยาลัยอิสลามศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล” โดยมี ดร.ชาฟีอี อาดำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยอิสลามศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสม จึงใคร่ขออนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตามจุดประสงค์ของแบบสอบถามที่ได้แนบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อะห์หมัด ยี่สุนทร)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผน และประกันคุณภาพ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์อาจารย์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง : อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

คำชี้แจง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล” โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหาร และวิถีชีวิตของชาวมุสลิมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูล

กลุ่มเป้าหมาย

แบบสัมภาษณ์ สำหรับการสัมภาษณ์อาจารย์ดังนั้นผู้วิจัยได้แบ่งคำถามการสัมภาษณ์เป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
2. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านค้ำยืม
3. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการแต่งกาย
4. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางอาหาร

บทสัมภาษณ์

ผู้วิจัยพิจารณาเลือกใช้คำถามต่อไปนี้โดยปรับให้เหมาะสมกับผู้สัมภาษณ์ ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ซึ่ง จำนวน 5 คน

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

- 1.1 ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
- บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ ซอย.....
- ตำบล..... เขต/ แขวง.....
- อำเภอ..... จังหวัด.....
- สถานที่ให้สัมภาษณ์..... วันที่.....
- เดือน..... พ.ศ. 2559 เริ่มเวลา.....

สิ้นสุด..... รวมเวลา.....

1.2 ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งอะไร

.....

.....

1.3 ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับไหน และจากที่ไหน (สามัญ และศาสนา)

.....

 1.4 ท่านดำรงตำแหน่งอาจารย์มาเป็นเวลากี่ปี

.....

 1.5 ภาษาที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวันคือภาษาอะไร

.....

2. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านภาษา

2.1 ท่านคิดว่าภาษาถิ่นเดิมของชาวสตูลใช้ภาษาอะไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาใช้ภาษาอะไร

.....

 2.2 ท่านพอจะรู้จักคำยืมหรือเปล่า ในทัศนะของท่านคำยืมคืออะไร

.....

 2.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีคำยืมอื่นๆ ปรากฏบ้างไหม และคำยืมมาจากชาติใดบ้าง

.....

 2.4 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีคำยืมจากวัฒนธรรมอาหรับปรากฏบ้างไหม

.....

 2.5 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีคำยืมอื่นๆ อะไรบ้าง

.....

 2.6 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางด้านภาษาอาหรับมาใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

 2.7 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหรับด้านภาษาปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนแปลงไปเพราะเหตุใด- เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง

.....
.....

3. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการแต่งกาย

3.1 ท่านคิดว่าการแต่งกายดั้งเดิมของชาวสตูลเป็นอย่างไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาเป็นอย่างไร

.....
.....

3.2 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีการแต่งกายที่มาจากชาติอื่นๆ บ้างไหม และมาจากชาติใดบ้าง

.....
.....

3.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีการแต่งกายที่มาจากวัฒนธรรมอาหรับปรากฏบ้างไหม

.....
.....

3.4 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีการแต่งกายที่มาจากวัฒนธรรมอาหรับอะไรบ้าง

.....
.....

3.5 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางการแต่งกายแบบอาหรับมาใช้ในชีวิตประจำวัน

.....
.....

3.6 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหรับทางการแต่งกายปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนแปลงเพราะเหตุใด-เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง

.....
.....

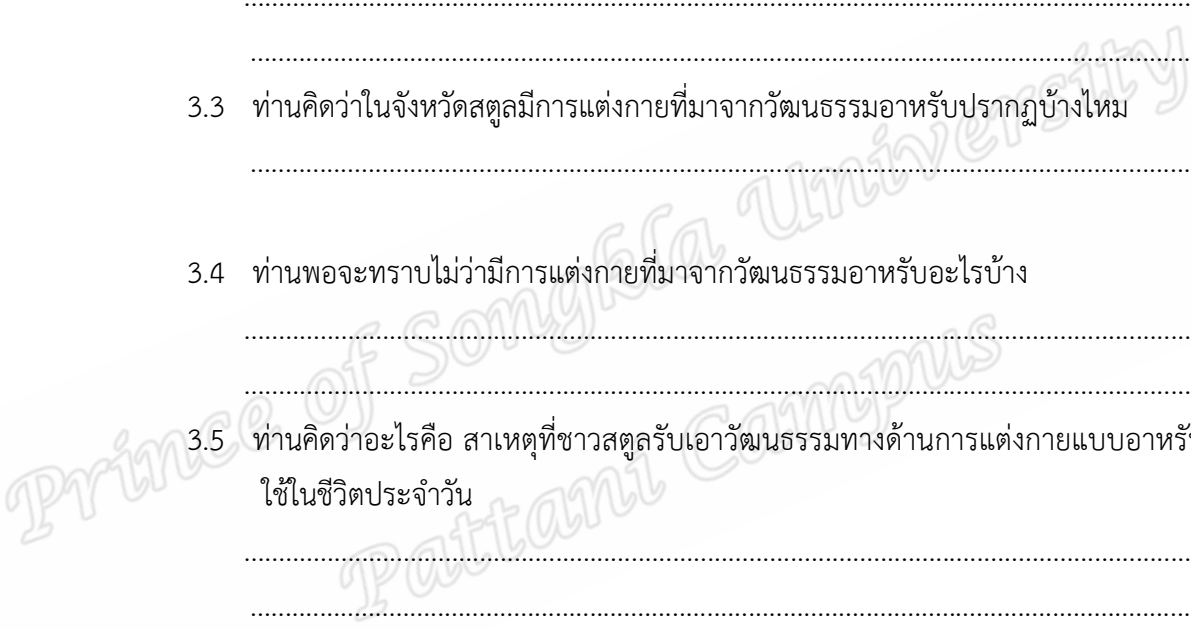
4. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านอาหาร

4.1 ท่านคิดว่าอาหารดั้งเดิมของชาวสตูลคืออะไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาเป็นอย่างไร

.....
.....

4.2 ท่านคิดว่าอาหารของชาวสตูลมาจากชาติอื่นๆ บ้างไหม และมาจากชาติใดบ้าง

.....
.....

4.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีอาหารอาหรับปรากฏบ้างไหม

.....

4.4 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีอาหารอาหรับอะไรบ้าง

.....

4.5 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางด้านอาหารอาหรับมาปรุงแต่งใช้
ในชีวิตประจำวัน

.....

4.6 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหรับปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนไปเพราะ
เหตุใด-เปลี่ยนอย่างไรบ้าง

.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2559

แบบสัมภาษณ์ครูสอนวิชาภาษาอาหรับ

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง : อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

คำชี้แจง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิม ในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดสตูล” โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหรับ และวิถีชีวิตของชาวมุสลิมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูล

กลุ่มเป้าหมาย

แบบสัมภาษณ์ สำหรับการสัมภาษณ์อาจารย์ดังนั้นผู้วิจัยได้แบ่งคำถามการสัมภาษณ์เป็น
หัวข้อใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
2. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านคำยืม
3. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการแต่งกาย
4. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางอาหาร

บทสัมภาษณ์

ผู้วิจัยพิจารณาเลือกใช้คำถามต่อไปนี้โดยปรับให้เหมาะสมกับผู้สัมภาษณ์ ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ซึ่ง จำนวน 10 คน

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

1.1 ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ ซอย.....

ตำบล..... เขต/ แขวง.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

สถานที่ให้สัมภาษณ์..... วันที่.....

เดือน..... พ.ศ. 2559 เริ่มเวลา.....

สิ้นสุด..... รวมเวลา.....

1.2 ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งอะไร

.....
.....

1.3 ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับไหน และจากที่ไหน (สามัญ และศาสนา)

.....
.....

1.4 ท่านดำรงตำแหน่งอาจารย์มาเป็นเวลากี่ปี

.....
.....

1.5 ภาษาที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวันคือภาษาอะไร

.....
.....

2. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านภาษา

2.1 ท่านคิดว่าภาษาถิ่นเดิมของชาวสตูลใช้ภาษาอะไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาใช้ภาษาอะไร

.....
.....

2.2 ท่านพอจะรู้จักคำยืมหรือเปล่า ในทัศนะของท่านคำยืมคืออะไร

.....

 2.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีคำยืมอื่นๆ ปรากฏบ้างไหม และคำยืมมาจากชาติใดบ้าง

.....

 2.4 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีคำยืมจากวัฒนธรรมอาหารับปรากฏบ้างไหม

.....

 2.5 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีคำยืมอื่นๆ อะไรบ้าง

.....

 2.6 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางด้านภาษาอาหารับมาใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

 2.7 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหารับด้านภาษาปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนแปลงไปเพราะเหตุใด- เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง

3. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการแต่งกาย

3.1 ท่านคิดว่าการแต่งกายดั้งเดิมของชาวสตูลเป็นอย่างไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาเป็นอย่างไร

.....

 3.2 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีการแต่งกายที่มาจากชาติอื่นๆ บ้างไหม และมาจากชาติใดบ้าง

.....

 3.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีการแต่งกายที่มาจากวัฒนธรรมอาหารับปรากฏบ้างไหม

.....

 3.4 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีการแต่งกายที่มาจากวัฒนธรรมอาหารับอะไรบ้าง

.....
 3.5 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางด้านการแต่งกายแบบอาหรับมาใช้ในชีวิตประจำวัน

.....
 3.6 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหรับทางด้านการแต่งกายปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนแปลงเพราะเหตุใด-เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง

4. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านอาหาร

4.1 ท่านคิดว่าอาหารดั้งเดิมของชาวสตูลคืออะไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาเป็นอย่างไร

4.2 ท่านคิดว่าอาหารของชาวสตูลมาจากชาติอื่นๆ บ้างไหม และมาจากชาติใดบ้าง

4.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีอาหารอาหรับปรากฏบ้างไหม

4.4 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีอาหารอาหรับอะไรบ้าง

4.5 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางด้านอาหารอาหรับมาปรุงแต่งใช้ในชีวิตประจำวัน

4.6 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหรับปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนแปลงเพราะเหตุใด-เปลี่ยนอย่างไรบ้าง

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2559

แบบสัมภาษณ์ผู้นำมุสลิม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง : อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

คำชี้แจง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิม ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูล” โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหรับ และวิถีชีวิตของชาวมุสลิมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูล

กลุ่มเป้าหมาย

แบบสัมภาษณ์ สำหรับการสัมภาษณ์อาจารย์ดังนั้นผู้วิจัยได้แบ่งคำถามการสัมภาษณ์เป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
2. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านคำยืม
3. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการแต่งกาย
4. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางอาหาร

บทสัมภาษณ์

ผู้วิจัยพิจารณาเลือกใช้คำถามต่อไปนี้โดยปรับให้เหมาะสมกับผู้สัมภาษณ์ ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ซึ่ง จำนวน 10 คน

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

- 1.1 ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
- บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ ซอย.....
- ตำบล..... เขต/ แขวง.....
- อำเภอ..... จังหวัด.....
- สถานที่ให้สัมภาษณ์..... วันที่.....
- เดือน..... พ.ศ. 2559 เริ่มเวลา.....
- สิ้นสุด..... รวมเวลา.....

1.2 ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งอะไร

1.3 ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับไหน และจากที่ไหน (สามัญ และศาสนา)

1.4 ท่านดำรงตำแหน่งอาจารย์มาเป็นเวลากี่ปี

1.5 ภาษาที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวันคือภาษาอะไร

.....

2. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านภาษา

2.1 ท่านคิดว่าภาษาถิ่นเดิมของชาวสตูลใช้ภาษาอะไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาใช้ภาษาอะไร

.....

2.2 ท่านพอจะรู้จักคำยืมหรือเปล่า ในทัศนะของท่านคำยืมคืออะไร

.....

2.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีคำยืมอื่นๆ ปรากฏบ้างไหม และคำยืมมาจากชาติใดบ้าง

.....

2.4 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีคำยืมจากวัฒนธรรมอาหรับปรากฏบ้างไหม

.....

2.5 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีคำยืมอื่นๆ อะไรบ้าง

.....

2.6 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางด้านภาษาอาหรับมาใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

2.7 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหรับด้านภาษาปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนแปลงไปเพราะเหตุใด- เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง

.....

.....

3. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการแต่งกาย

3.1 ท่านคิดว่าการแต่งกายดั้งเดิมของชาวสตูลเป็นอย่างไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาเป็นอย่างไร

.....

3.2 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีการแต่งการที่มาจากชาติอื่นๆ บ้างไหม และมาจากชาติใดบ้าง

.....

3.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีการแต่งกายที่มาจากวัฒนธรรมอาหารับปรากฏบ้างไหม

.....

.....

3.4 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีการแต่งกายที่มาจากวัฒนธรรมอาหารับอะไรบ้าง

.....

.....

3.5 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางการแต่งกายแบบอาหารับมาใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

.....

3.6 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหารับทางการแต่งกายปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนแปลงเพราะเหตุใด-เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง

.....

.....

4. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านอาหาร

4.1 ท่านคิดว่าอาหารดั้งเดิมของชาวสตูลคืออะไร และหลังกระแสอิสลามเข้ามาเป็นอย่างไร

.....

.....

4.2 ท่านคิดว่าอาหารของชาวสตูลมาจากชาติอื่นๆ บ้างไหม และมาจากชาติใดบ้าง

.....

.....

4.3 ท่านคิดว่าในจังหวัดสตูลมีอาหารอาหารับปรากฏบ้างไหม

.....

.....

4.4 ท่านพอจะทราบไม่ว่ามีอาหารอาหารับอะไรบ้าง

.....

.....

4.5 ท่านคิดว่าอะไรคือ สาเหตุที่ชาวสตูลรับเอาวัฒนธรรมทางด้านอาหารอาหารับมาปรุงแต่งใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

.....
4.6 ท่านคิดว่าการมีวัฒนธรรมอาหรับปรากฏอยู่ในสังคมสตูลทำให้สังคมสตูลเปลี่ยนไปเพราะเหตุใด-เปลี่ยนอย่างไรบ้าง
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2559

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ง
นิพนธ์ต้นฉบับ

อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

โดย ชัยนับ มะสมัน

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวัฒนธรรม และอิทธิพลวัฒนธรรม 2) เพื่อศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหารับมุสลิม และวิถีชีวิตวัฒนธรรมของชาวมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลวัฒนธรรมอาหารับมุสลิม ต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล โดยศึกษาจากเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคล จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า 1) อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารับมุสลิมต่อสังคมมุสลิมในเขต อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เริ่มขึ้นภายหลังจากสังคมมาอยู่ในจังหวัดสตูล เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม โดยเริ่มจากวัฒนธรรมทางด้านภาษา ประกอบด้วย อักษรอาหารับ และคำยืม 2) วัฒนธรรมทางการแต่งกาย ประกอบด้วย หมวกกปิเยาะห์ ผ้าโพกศีรษะ เสื้อโด้บ และเสื้อคลุม 3) วัฒนธรรมทางด้านอาหาร ประกอบด้วย ข้าวมันชาอูดีอาระเบีย ข้าวหมกไก่ และถั่วบด วัฒนธรรมอาหารับที่มีอิทธิพลต่อชาวสตูล เป็นอย่างมากนั้นคือ วัฒนธรรมทางการแต่งกาย เนื่องจากเป็นเครื่องหมายของผู้ที่มีความรู้ทางด้านศาสนา และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของชาวอำเภอเมือง จังหวัดสตูลในปัจจุบัน ตามด้วยวัฒนธรรมทางด้านภาษา และวัฒนธรรมทางด้านอาหาร

**The influences of Arab Culture on the Influences of Arab Culture on
Muslim Society in Muang District, Satun Province**

By Mrs. Zainub Masman

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to study culture and its influence, 2) to study the way of Muslim Arab culture and the life way of Muslim Culture in Muang district, Satun province, and 3) to examine the influences of the Muslim Arab culture on the Muslim community in Muang district, Satun province. The study relied on relevant document, literature, and data collected from interview of key informants. The research used an analytical and descriptive method.

The research found that 1) The influences of Muslim Arab culture on the Muslim community in Muang district, Satun province, came into being after the Malayu community therein converted to Islam, and the first Muslim Arab culture studied influencing on them is the linguistic one including Arabic alphabet and Arabic loan words 2) The second culture studied influencing on them is the clothing culture including Kopiah hat, Turban headband, Toub robe, and overcoat, and 3) The third culture influencing on them is the food culture including Saudi Arabian Biyarni (risotto), chicken Biyarni, and Humus (ground chick beans). The Arab culture most influencing on the Muslim community in the area is the clothing culture due to its being the symbol of the religious learned men and has an economic implication in the area studied. The Second is the linguistic culture. And the third is the food culture.

ต่อมาชาวมุสลิมจึงหันมาใช้อักษรอาหรับเป็นตัวเขียนโดยมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างของภาษาท้องถิ่น¹

จุดเริ่มต้นของการรับวัฒนธรรมอาหรับสู่สังคมมาลายูเป็นผลมาจากการรับนับถือศาสนาอิสลามของชาวมลายูโดยชาวอาหรับที่เข้ามาทำการค้าขายกับชาวเมือง และเผยแพร่ศาสนาไปด้วยในขณะที่การแต่งกายของชาวอาหรับก็แตกต่างไปจากชาวมลายูทำให้ชาวมลายูคิดว่า ชุดของชาวมุสลิมกอปร์ และชาวมลายูที่มีโอกาสเดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์² บางส่วนก็ได้ศึกษาหาความรู้วิชาการทางด้านศาสนาไปด้วยพร้อมๆกัน จากการได้สัมผัส และใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางถิ่นกำเนิดของศาสนาอิสลาม และวัฒนธรรมอาหรับ เมื่อกลับมาเยือนถิ่น ก็นำวัฒนธรรมอาหรับติดตัวกลับมา และเผยแพร่ต่อๆ กันไป

ภาษาเป็นประการหนึ่งที่มีการผสมผสานกับวัฒนธรรมอื่นมาจากภายนอกซึ่งปรากฏในรูปแบบของคำยืมในภาษามลายูโดยเฉพาะภาษามลายูถิ่นสตูลมีคำยืมมาจากภาษาอาหรับมากมายหลายร้อยคำจนสามารถแบ่งออกเป็นหมวดต่างๆ ดังเช่นหมวดที่เกี่ยวกับศาสนา สังคม คำเรียกญาติ เครื่องแต่งกาย และอื่นๆ

อิทธิพลของภาษาอาหรับไม่เพียงแต่มีบทบาทเฉพาะในด้านการพูด และคำนับญาติยังรวมถึงลักษณะของไวยากรณ์ที่ใช้ในการเขียนตำรา กล่าวคือถ้าหากสังเกตรูปแบบการใช้ภาษาในกิตาบบายาวี³ ตั้งแต่อดีตจะพบว่าผู้แต่งเขียนโดยใช้ไวยากรณ์อาหรับ

ด้านการแต่งกายของชาวมุสลิมมาลายูในปัจจุบันจะเห็นว่ามีความแตกต่างกันไป บางคนสวมเสื้อเชิ้ต กางเกงขายาวแบบสมัยนิยม และบางคนสวมเสื้อแบบมุสลิม ที่เรียกว่า “ตือโล๊ะบลังอ” ผ้าโสร่ง โดยมีการผสมผสานให้เข้ากับหมวก “กูปียะห์”⁴ เสื้อยาวสีขาว หรือ “ชุดโต๊บ” ผ้าซัรบัน หรือ “อิมามะฮ์”⁵ เสมือนเป็นเครื่องแต่งกายที่ใช้ในการประกอบศาสนกิจ ทั้งๆ ที่ความเป็นจริงชาวอาหรับสวมชุดโต๊บในฐานะชุดธรรมดาที่สามารถสวมใส่ได้ทุกสถานที่โดยไม่จำเป็นต้องสวมชุดเพียงแต่การประกอบศาสนกิจเหมือนกับในสังคมมาลายู

อาหารตะวันออกกลางเป็นอาหารที่ได้รับอิทธิพลจากแหล่งอารยธรรมใหญ่สามแหล่งคือเปอร์เซีย อาหรับ และออตโตมาน เมื่อศาสนาอิสลามแพร่กระจายไปทำให้วัฒนธรรมการปรุงอาหารของตะวันออกกลางแพร่กระจายไปสู่อินเดียมาลายู-ชวาระวมทั้งประเทศไทย

เมื่อกล่าวถึงวัฒนธรรมอาหรับหลายคน หมายถึง วัฒนธรรมอิสลาม เหตุเพราะศาสนาอิสลามมีจุดกำเนิดบนคาบสมุทรอาหรับฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่มาจากชาวอาหรับนั้นย่อมเป็นอิสลามแต่ความเป็นจริงอาจไม่ใช่อย่างที่หลายคนเข้าใจ เนื่องจากวัฒนธรรมอิสลามนั้นเกิดจากบทบัญญัติ และคำสอนที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเป็นหลักแต่วัฒนธรรมอาหรับเป็นวิถีชีวิตของชาวอาหรับซึ่งอาจสอดคล้องกับหลักการของศาสนา หรือไม่ก็ได้ ดังนั้นเราจึงไม่อาจกล่าวได้ว่า “ชุดโต๊บ” เป็นชุด

¹ สุเทพ สุนทรภัสส์. “ปอเนาะ มรดกสถาบันการศึกษาที่บูรณาการทางศาสนาและสังคมของชาวมลายูมุสลิมในจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย”. ศิลปวัฒนธรรม. (10 สิงหาคม 2547). น. 105

² หัจญ์หมายถึง การจาริกแสวงบุญนครมักกะฮ์ประเทศซาอุดีอาระเบีย

³ ตำราศาสนาที่เป็นภาษามลายู ซึ่งใช้อักษรอาหรับในการเขียนซึ่งต่อมาเรียกว่า อักษรยาวี

⁴ กูปียะห์ (Kopiyah) หรือ ปียะห์ หมายถึง หมวกที่ชายชาวมุสลิมนิยมสวม โดยเฉพาะช่วงละหมาดซึ่งส่วนใหญ่จะมีสีขาวและลวดลายตามสมัย (“Ketayap”, Ensiklopedia Sejarah dan Kebudayaan Malayu. 2, 1233)

⁵ อิมามะฮ์ (عمامة) หรือซัรบัน (سربان) หมายถึง ผ้าที่ใช้พันศีรษะ

ของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม และเป็นวัฒนธรรมอิสลามในขณะเดียวกันเราสามารถที่จะกล่าวได้ว่า การละหมาด การถือศีลอด และการประกอบพิธีหัจญ์เป็นวัฒนธรรมอิสลามเพราะว่าศาสนกิจดังกล่าว มาจากบทบัญญัติ

วัฒนธรรมไม่เพียงแต่บ่งบอกลักษณะ หรือเอกลักษณ์ของชนกลุ่มชนใดในสังคมบาง โอกาสวัฒนธรรมอาจบ่งบอก ถึงฐานะทางเศรษฐกิจอาชีพ สัญชาติ ศาสนาหรืออื่นๆ โดยเฉพาะ วัฒนธรรมทางด้านการแต่งกาย จะเห็นได้จาก ผู้ที่เป็นครูบาอาจารย์จะแต่งกายสุภาพเรียบร้อย นัก ธุรกิจจะแต่งกายภูมิฐานดูน่าเชื่อถือ ในบางครั้งเราสามารถทราบถึงสัญชาติ หรือศาสนาของผู้คนได้ โดยอาศัยการสังเกตจากเครื่องแต่งกายดัง เช่น สตรีชาวอินเดียมักจะสวมชุด紗หรี⁶ หรือหากเป็นสตรี ชาวมุสลิมมาเลเซีย หรือบรูไนมักจะแต่งกายด้วยกูรง⁷ ที่มีลวดลาย และสีสันฉูดฉาดเหล่านี้ล้วนแต่ เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมทั้งสิ้น

ปัจจุบันเมื่อผู้คนสามารถมองเห็น และสัมผัสกับสิ่งต่างๆที่อยู่ทั่วทุกมุมโลกได้อย่างไม่ มีข้อจำกัดการหลั่งไหลของสินค้า และผู้คนจึงกลายเป็นพลวัต หรือพลังขับเคลื่อนกระบวนการ เปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมจนกลายเป็นรูปของวัฒนธรรมสากล (เออร์ลา สวิงเกิล, 2547: 110 -127) ในที่สุดภาพของวัฒนธรรมต่างแดนก็เข้ามาปรากฏอยู่รอบๆ ตัวเราโดยเฉพาะสังคมมุสลิมมาอยู่ในเขต อำเภอมือ่ง จังหวัดสตูลจนบางครั้ง ทำให้เข้าใจว่าวัฒนธรรมต่างแดนเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาว มุสลิมมาอยู่ตลอด

ดังนั้นวัฒนธรรมที่มีอยู่ในสังคมมุสลิมในเขตอำเภอมือ่ง จังหวัดสตูล โดยเฉพาะ ทางด้านภาษาการแต่งกาย และอาหารตลอดจนประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมอาหรับในสังคม มุสลิมในเขตอำเภอมือ่ง จังหวัดสตูลอีกทั้งในปัจจุบันไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า วัฒนธรรมอาหรับไม่ได้ เกี่ยวข้องกับสังคมมุสลิมทั้งนี้ เนื่องจากวัฒนธรรมอาหรับได้เข้ามามีบทบาทในการสร้างงานสร้าง รายได้แก่ชาวมุสลิมมากมายในแต่ละปี และยังได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชาวมุสลิม จาก ประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าอิทธิพลวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอมือ่ง จังหวัดสตูลนี้ เป็นเรื่องที่ต้องทำการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรม และอิทธิพลวัฒนธรรม
2. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหรับมุสลิม และวิถีชีวิตของวัฒนธรรมมุสลิมต่อ

สังคมมุสลิมในเขตอำเภอมือ่ง จังหวัดสตูล

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลวัฒนธรรมอาหรับมุสลิม ต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอมือ่ง

จังหวัดสตูล

⁶紗หรี เป็นเครื่องแต่งกายสตรีอินเดียแบบหนึ่ง ประกอบด้วยผ้าชิ้นยาวประมาณ 5-6 เมตร ใช้เป็นทั้งผ้าถุง และผ้าห่ม ส่วนที่นุ่ง ยาว กรอมสัน พันรอบตัว และจีบข้างหน้าเหนือตัวไว้ที่เอว ส่วนผ้าห่มใช้ชายผ้าที่เหลื่อพาดอก และสะพายบา โดยมากเป็นบ่าชายห้อยชายไป ข้างหลัง ชายที่ห้อยถึงมาคลุมหัวก็ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 1186)

⁷กูรง (Baja Kurung) เป็นเครื่องแต่งกายของชาวมลายู สำหรับผู้หญิงจะมีลักษณะเป็นเสื้อแขนยาวคอกลมเล็ก และมีชายเสื้อยาวถึงเข่า ("Baja Kurung", Ensiklopedia Sejarah dan Kebudayaan Malayu.1, 392)

ความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ทราบถึงวัฒนธรรม และอิทธิพลวัฒนธรรม
2. ทราบถึงวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหาร์มุสลิม และวิถีชีวิตของวัฒนธรรมมุสลิมต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล
3. ทราบถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมอาหาร์มุสลิม ต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล
4. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นองค์ความรู้ ในการเรียนการสอนวัฒนธรรมอาหาร์มุสลิม และวัฒนธรรมมุสลิม
5. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานราชการ ในการพัฒนาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล
6. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นประโยชน์ ในการศึกษาสู่ทางต่อการประกอบธุรกิจ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล และเขตใกล้เคียง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหาร์ต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล” นี้ผู้วิจัยได้วางขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา มีดังนี้
 - 1.1 ศึกษาวัฒนธรรม และอิทธิพลวัฒนธรรม
 - 1.2 ศึกษาถึงวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหาร์มุสลิม และวิถีชีวิตของวัฒนธรรมมุสลิมต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล
 - 1.3 ศึกษาถึงอิทธิพลวัฒนธรรมอาหาร์มุสลิมต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล
 - 1.4 ศึกษาวัฒนธรรมการแต่งกายเฉพาะการแต่งกายของสุภาพบุรุษ
2. ขอบเขตด้านภาคสนาม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึง อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหาร์ต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูลเท่านั้น

 - 2.1 วัฒนธรรมอาหาร์ หมายถึง วัฒนธรรมทางด้านภาษาการแต่งกาย และอาหารของชาวอาหาร์ที่ปรากฏในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล
 - 2.2 สังคมมุสลิม หมายถึง สังคมชาวไทยเชื้อสายมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลามพูดภาษามลายูอาศัยอยู่ใน จังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาสรวมถึงพื้นที่อำเภอจะนะ เทพานาทวี สะบ้าย้อยจังหวัดสงขลา
 - 2.3 ชาวจังหวัดสตูล หมายถึง ชาวไทยเชื้อสายมลายูหรืออื่นๆที่นับถือศาสนาอิสลามทั้งที่พูดภาษามลายู และภาษาไทยแต่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล
 - 2.4 อิทธิพล หมายถึง อิทธิพลทางด้านภาษา การแต่งกาย และทางด้านอาหาร

วิธีการดำเนินการวิจัย

อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิมในเขต อำเภอเมือง จังหวัดสตูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยได้แก่

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ ชาวมุสลิมที่อาศัยอยู่ในบริเวณอำเภอเมือง จังหวัดสตูล จำนวน 25 ราย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การได้มาของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีความเป็นตัวแทนที่ดี โดยมีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคืออาจารย์จำนวน 5 ราย ได้แก่ อาจารย์แผนกภาษาอาหรับ หรืออาจารย์ที่จบการศึกษาจากประเทศอาหรับ ครูสอนวิชาภาษาอาหรับ จำนวน 10 ราย ได้แก่ ครูสอนภาษาอาหรับ หรือจบจากประเทศอาหรับ ผู้นำมุสลิม จำนวน 10 ราย ได้แก่ กรรมการสถาบันอุลามาอแห่งเอเชีย. ประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดสตูล รองประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดสตูล

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการเก็บข้อมูลได้แก่ อาจารย์ ครูสอนวิชาภาษาอาหรับ และผู้นำมุสลิม จำนวน 25 ราย แสดงตามตารางดังนี้

ลำดับที่	ตำแหน่ง	กลุ่มตัวอย่าง
		จำนวน
1	อาจารย์	5
2	ครูผู้สอนวิชาภาษาอาหรับ	10
3	ผู้นำมุสลิม	10
รวมทั้งหมด		25

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์แบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) อาศัยการพรรณนาวิเคราะห์ (Description Method)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิมในเขต อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

แบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามอย่างเจาะลึก เกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอ จังหวัดสตูล

3.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์

- ก. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์
- ข. จัดทำแบบสัมภาษณ์ โดยกำหนดขอบเขตคำถามให้เกี่ยวกับ การศึกษา อิทธิพลวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมในเขตอำเภอ จังหวัดสตูลจากนั้นผู้วิจัยสร้างเครื่องมือตามขอบเขต
- ค. แบบสัมภาษณ์ที่สร้างนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม รับฟังข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- ง. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำเสนอไปทดลองใช้กับ ประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 1 คน เพื่อความเชื่อมั่นแบบสัมภาษณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขั้นตอน และแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนต่างๆ ตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

4.1 การศึกษารวบรวมข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัย

- ก. การเก็บข้อมูลที่เป็นตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมอาหารจากแหล่งเอกสารต่างๆ
- ข. รวบรวมเอกสารที่เป็นแหล่งข้อมูลหลัก และแหล่งข้อมูลรองจาก หอสมุดต่างๆ เช่น หอสมุดจอห์นเอฟเคนเนดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (วิทยาเขตปัตตานี) หอสมุด วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (วิทยาเขตปัตตานี) หอสมุดประจำ จังหวัดสตูล ข้อมูลจากพิพิธภัณฑ์ของจังหวัดสตูล และข้อมูลจากอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ฐานข้อมูลออนไลน์ อาทิ เช่น TDF เป็นต้น และเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2 การศึกษาภาคสนาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำเรื่องขอหนังสือรับรอง และ หนังสือแนะนำตัวจากภาควิชาอิสลามศึกษาถึงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมจากสัมภาษณ์ทั้งหมด เพื่อนำมาดำเนินการ ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์

4.3 การจัดกระทำของข้อมูล

- ก. นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแหล่งเอกสารต่างๆ มาศึกษา และสรุป สาระสำคัญตามขอบเขตที่กำหนดไว้
- ข. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่จัดบันทึก และบันทึกเสียง ถอดข้อความ ด้วยวิธีสรุปสาระสำคัญตามขอบเขตด้านเนื้อหาที่กำหนดไว้
- ค. นำข้อมูลตามข้อ ก. และข้อ ข. มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และเก็บ ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์
- ง. นำข้อมูลตามข้อ ก. และข้อ ข. มาศึกษาตามขอบเขตด้านเนื้อหา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 รูปแบบ

- 5.1 ศึกษาเนื้อหาสาระจากตำรา หนังสือ เอกสารต่างๆ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง กับวัฒนธรรมอาหาร และมลาญสตูล เพื่อให้ได้เนื้อหาครบถ้วน โดยหลักการคัดเลือกเอกสารที่เชื่อถือ

ได้ ที่มีความสมบูรณ์ต่อมาศึกษาวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทราบขอบเขตเนื้อหา แล้วกำหนดวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ เช่น เพื่อแยกแยะรายละเอียดของเนื้อหา เพื่อจัดลำดับเนื้อหา เพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ของเนื้อหา และทำการวิเคราะห์เนื้อหา

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนามโดยใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยอิทธิพลของวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิมในเขต อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เพื่อศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรมอาหาร และวิถีชีวิตของชาวมุสลิมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูลเพื่อศึกษาอิทธิพลวัฒนธรรมอาหารต่อสังคมมุสลิมในเขต อำเภอเมืองจังหวัดสตูล

วัตถุประสงค์ที่ 1 จากการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงเอกสารพบว่า

ประวัติความเป็นมาของชาวอาหรับ จะจำกัดขอบเขตเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในคาบสมุทรอาหรับ และพื้นที่ทางตะวันออกของประเทศอียิปต์เท่านั้น ซึ่งอันที่จริงในปัจจุบันชาวอาหรับมีอยู่กระจัดกระจายตามพื้นที่ต่าง ๆ นอกเหนือจากคาบสมุทรอาหรับ อาทิเช่น แอฟริกาเหนือ และหมู่เกาะโคโมโรสในมหาสมุทรอินเดีย เป็นต้น ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายดินแดนของราชวงศ์ต่าง ๆ ในอดีต ฉะนั้นในปัจจุบันคำว่าอาหรับ จึงหมายถึง ผู้ที่ใช้ภาษาอาหรับเป็นภาษาแม่ มีสำนึกในความเป็นอาหรับ ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใดก็ตาม จากความหลากหลายของกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคนี้ทำให้รูปร่างลักษณะของคนกลุ่มนี้แตกต่างกันไป แต่รูปร่างและลักษณะเด่นที่ปรากฏอยู่ และสามารถสังเกตได้ซึ่ง มาร์เชล (Marcel) ได้แบ่งลักษณะของชาวอาหรับออกเป็นสองกลุ่มด้วยกัน คือ กลุ่มแรกจะมีรูปร่างขนาดปานกลาง กล้ามเนื้อกระชับ ข้อเล็ก มีใบหน้ายาวเหลี่ยมตอนปลาย คางมีขนาดเล็กและยื่นออกเล็กน้อยปากเล็ก ฟันขาวและเรียบเสมอ ริมฝีปากบาง จมูกเล็กโด่ง นัยน์ตาสีดำ ดวงตากว้างสวยงาม คิ้วโค้งบาง และศีรษะยาว ส่วนกลุ่มที่สองได้แก่กลุ่มที่มีรูปร่างสูงใหญ่ ใบหน้ากว้าง กรามและคางใหญ่ ปากจะกว้างกว่ากลุ่มแรก ริมฝีปากหนา จมูกโด่งโต คิ้วต่อกันและหนา ตาโตและมีสีดำ หน้าผากแคบ โดยลักษณะแรกในข้างต้นจะพบได้ในกลุ่มของชาวซีเรีย และชาวอียิปต์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ส่วนลักษณะที่สองจะพบได้ในกลุ่มของชาวอัซซีเรียน ชาวยิว ชาวอาหรับภาคใต้ และชาวอียิปต์ที่มีเชื้อสายแอฟริกา

ส่วนประวัติความเป็นมาของอำเภอเมืองสตูลเป็นอำเภอ ซึ่งเป็นที่ตั้งที่ทำการของรัฐบาลที่สำคัญของจังหวัดสตูลตั้งนั้นประวัติความเป็นมาของอำเภอเมืองสตูล จึงมีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์จังหวัดสตูลเริ่มตั้งแต่ตั้งเมืองสตูลเป็นต้นมาก่อนปี พ.ศ. 2356 สตูลเคยเป็นตำบลหนึ่งของเมืองไทรบุรีเรียกว่า “มุแกมสโตย” หมายถึง ตำบลสะท้อน เมื่อปี พ.ศ. 2452 รัฐบาลยกเมืองไทรบุรี กลันตัน ตรังกานู และปะลิสให้กับประเทศอังกฤษ เพื่อแลกกับสิทธิสภาพนอกอาณาเขต จนกระทั่งทำให้สตูลได้แยกออกจากมณฑลไทรบุรีไปรวมกับมณฑลภูเก็ต และต่อมาในปี พ.ศ. 2468 ไปขึ้นกับมณฑลนครศรีธรรมราช ต่อมาในปี พ.ศ. 2475 รัฐบาลไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย จึงได้ยกฐานะเมืองสตูลขึ้นเป็นจังหวัดเรียกว่า “จังหวัดสตูล”

วัตถุประสงค์ที่ 2 จากการศึกษา อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และสังเกตอย่างมีส่วนร่วม โดยลงพื้นที่ ผู้วิจัยทำการสำรวจใน 3 ด้านด้วยกัน คือ ภาษา การแต่งกาย และอาหารซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมทางด้านภาษา

อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับทางด้านภาษาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1.1 อักษร

ยาวีเป็นคำที่ใช้เรียกอักษรภาษามลายูที่เขียนด้วยอักษรอาหรับ มาจากคำว่า “ญวาระฮฺ” ซึ่งชาวอาหรับใช้เรียกเกาะสุมาตรารวมทั้งคาบสมุทรมลายูตั้งปรากฏในตำราอาหรับหลายเล่ม อาทิ มุอญิม อัลบุลดาน (Mu‘jam al-Buldān) ของท่านยากูต ตักวีม อัลบุลดาน (Taqwīm al-Buldān) ของท่านอับดุลฟีตอ์ และอรรีหะฮฺ (al-Rihlah) ของอิบน์ บัฏฏูฏฏาะฮฺ เป็นต้น จากคำดังกล่าว ชาวอาหรับได้ใช้เรียกคนที่อาศัยอยู่ในเกาะสุมาตรา ที่นับถือศาสนาอิสลาม และใช้ภาษามลายู และหมายรวมถึงผู้ที่มีสีผิวเปลือกกลมุด ก็ถือว่าเป็นชาวชวาเช่นเดียวกัน ดังนั้นอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้อง ชาวอาหรับจะเรียกดาวีทั้งหมด ดังเช่น คนยาวีภาษา ยาวีอักษรยาวี และกิตาบยาวี เป็นต้น ซึ่งชาวอาหรับได้ใช้คำ ๆ นี้ในความหมายของผู้คน และภาษาที่กลุ่มชนดังกล่าวใช้โดยจะเรียกรวม ๆ ว่า คนยาวีซึ่งหมายถึง คนอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และไทยมาจวบจนปัจจุบัน โดยเฉพาะชาวอาหรับในประเทศซาอุดีอาระเบีย

ก่อนศาสนาอิสลามจะถูกเผยแพร่ ภาษามลายูได้อักษรกวิ และเทวนาครีเป็นตัวเขียน แต่หลังจากที่ศาสนาอิสลามถูกเผยแพร่ภาษาอาหรับในฐานะที่เป็นภาษาแห่งคำสอนของศาสนาอิสลาม อักษรอาหรับก็ได้ถูกนำมาดัดแปลงเพื่อใช้เป็นตัวเขียนในภาษามลายูโดยเรียกว่าอักษรยาวีโดยใช้วิธีการสองแบบ คือ

1. ยืมอักษรเปอร์เซียที่มีเสียงเหมือนกับภาษามลายู
2. ดัดแปลงอักษรใหม่โดยการเพิ่มจุด

ซึ่งอักษรที่ถูกดัดแปลงทั้งหมดมี 5 อักษร คือ ڤ ڤ ڤ ڤ ڤ โดยอักษร ڤ

และ ڤ ยืมจากเปอร์เซีย ส่วน ڤ และ ڤ ดัดแปลงจากอักษรอาหรับ

1.2 คำยืม

ในด้านคำศัพท์ คำหลายคำในภาษามลายูถูกแทนที่ด้วยภาษาอาหรับ และภาษาเปอร์เซีย เนื่องจากภาษาอาหรับเป็นแหล่งข้อมูลทางวิชาการทางด้านศาสนา และองค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่สำคัญในภูมิภาคมลายูในยุคอิสลามนั้นคำศัพท์เฉพาะด้านในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ถูกบัญญัติและเขียนในภาษามลายู เป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านคำศัพท์อย่างรวดเร็ว ด้วยการยืมคำศัพท์ในสาขาวิชาต่างๆ มาจากภาษาอาหรับ อาทิ วิชาอัลกรุอาน วิชาอัลหะดีษ วิชาภาษาอาหรับ วิชาอัลอะกีดะฮฺ วิชาอัลฟิฮฺ วิชาอัลตารีค และวิชาอัลอัคลาค ในช่วงเวลาตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 เป็นต้นมา คำศัพท์ภาษาอาหรับหลายคำได้ถูกยืมใช้ในภาษามลายูโดยมีการปรับเปลี่ยนเสียง เพื่อให้เข้ากับเสียงในภาษามลายู จากการศึกษา คำยืมภาษาอาหรับในภาษามลายูถิ่นสตูลพบว่า ภาษาอาหรับ

จำนวนหลายคำที่ถูกใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้ใช้มักไม่ทราบว่าคำเหล่านั้นถูกยืมมาจากภาษาอาหรับ โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้ศึกษาภาษาอาหรับ เนื่องจากคำศัพท์ได้ถูกปรับเสียงให้เข้ากับระบบเสียงในภาษาถิ่นสตูล ดังหมวดหมู่ต่อไปนี้

1. คำที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม และข้อบัญญัติต่าง ๆ
2. คำที่เกี่ยวกับอุทาน
3. คำที่เกี่ยวกับชื่อเฉพาะ และชื่อสถานที่
4. คำที่เกี่ยวกับการศึกษา
5. คำที่เกี่ยวกับชื่อวันเดือนปี เวลา และการคำนวณ
6. คำที่เกี่ยวกับสังคม เครือญาติ และฐานะ
7. คำที่เกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องมือเครื่องใช้
8. คำที่เกี่ยวกับการเมือง และการปกครอง
9. คำที่เกี่ยวกับกฎหมายอิสลาม และศาลยุติธรรม
10. คำที่เกี่ยวกับสำนวน คำพูด
11. คำที่เกี่ยวกับร่างกาย และลักษณะนิสัย
12. คำที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการแพทย์
13. คำที่เกี่ยวกับเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับ
14. คำที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ การค้า
15. คำที่เกี่ยวกับอาหาร และผลไม้
16. คำที่เกี่ยวกับประเพณี และการละเล่น

2. วัฒนธรรมทางด้านการแต่งกาย

อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับทางด้านภาษาสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท

2.1 กปิเยาะห์

หมวก Tagiya/ Taqiyah เป็นคำยืมจากภาษาอารบิก คนไทยใช้ทับศัพท์ว่า หมวกกะปิเยาะห์ กปิเยาะห์เป็นคำที่กลายเสียงมาจากคำว่า กุฟียะฮฺ ในภาษาอาหรับ ซึ่งหมายถึงเมืองกุฟียะฮฺ ในประเทศอิรัก ซึ่งถือเป็นแหล่งผลิตหมวกที่ดีที่สุด ในสมัยราชวงศ์อับบาซียะฮฺ จะเห็นได้ว่าชาวอาหรับนั้นมีการสวมกปิเยาะห์ และใช้เสวียนคาดศีรษะเช่นเดียวกับที่ปรากฏในปัจจุบัน

ชื่อที่ใช้สำหรับเรียกหมวกของชาวอาหรับจะมีอยู่หลายคำด้วยกัน อาทิ อิรักเรียกว่า กุฟียะฮฺ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เรียกว่า เกาะหฺฟียะฮฺ โอมานเรียกว่ากุมมะฮฺ และซาอุดีอาระเบียเรียกว่า กัฟฟียะฮฺ รูปทรงของกปิเยาะห์มีหลากหลาย มีการออกแบบลวดลายต่างปักและฉลุเพื่อเป็นรูระบายอากาศให้สวมใส่สบาย หมวกกปิเยาะห์ของชาวอาหรับประเทศกลุ่มอ่าวเปอร์เซีย นิยมใช้ลายโครเซตส์ขาว สวมแบบแนบศีรษะ สำหรับกปิเยาะห์ในสำเนียงของชาวสตูล เป็นคำที่มาจากกัฟฟียะฮฺในสำเนียงของชาวซาอุดีอาระเบีย

เหตุผลในการใช้หมวกของชาวอาหรับมี 2 ประการด้วยกัน

ประการแรก ชาวอาหรับใช้กปิเยาะห์ครอบศีรษะ เพื่อป้องกันความร้อน โดยเฉพาะในฤดูร้อน ความเย็นในฤดูหนาว และป้องกันฝุ่นผงโดยใช้ร่วมกับผ้าโพกศีรษะ ซึ่งเป็นเหตุผลทางสภาพอากาศ

ประการที่สอง เป็นเหตุผลทางด้านศาสนา เนื่องจากมุสลิมส่วนใหญ่นิยมสวมใส่กปิเยาะห์ในขณะละหมาด โดยเฉพาะในกลุ่มของมุสลิมอินเดีย ปากีสถานที่ถือว่า ในขณะละหมาดนั้นจะต้องสวมหมวกเสมอ

การสวมหมวกกปิเยาะห์ของชาวมลายูสตูล จะปรากฏเป็น 2 กลุ่มด้วยกัน ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ผู้รู้ เช่น โต๊ะครู อุस्ताส และตะอวะฮฺ (นักเผยแพร่ศาสนา) และผู้นำศาสนา เช่น อิหม่าม คอเตบ และบิลาล ซึ่งในมุมมองของผู้รู้เกี่ยวกับการสวมหมวกเป็นสัญลักษณ์ที่ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางด้านศาสนา

กลุ่มที่ 2 บุคคลทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่จะสวมประกอบศาสนกิจ เช่น ละหมาด ซึ่งให้เหตุผลว่า ประการที่หนึ่ง การละหมาดจะไม่สมบูรณ์ หากเส้นผมมาปิดหน้าผาก ในขณะเวลาสุญูด (ก้มกราบ) ดังนั้น กปิเยาะห์จึงถูกใช้สำหรับรวบผมเอาไว้ไม่ให้มาปิดหน้าผาก ประการที่สอง ความเชื่อที่ว่าสวมแล้วได้ผลบุญ เนื่องการแต่งกายตามสุนนะฮฺ (แบบฉบับ)

2.2 ผ้าคลุมศีรษะ ลักษณะเป็นผ้าสี่เหลี่ยมด้านเท่า มีขนาด 1.3 เมตร ใช้สำหรับคลุม หรือพันศีรษะสำหรับชาวสตูล ผ้าพันศีรษะจะเรียกว่า “ชีอริ้อบาน” มาจากคำว่า ชีรบานซึ่งชาวอาหรับใช้เรียกการโพกศีรษะแบบเปอร์เซีย สำหรับรูปแบบการพันที่คล้ายคลึงแบบชาวเยเมนสังเกตได้ว่าชื่อที่ชาวมลายูใช้เรียกแตกต่างไปจากชาวอาหรับ ซึ่งโดยทั่วไปจะเรียกการโพกศีรษะว่า “อิมามะฮฺ” หรือ “อิมามะฮฺ หะมะดานียะฮฺ” ซึ่งสามารถพบทั่วไปในกลุ่ม ผู้ที่ทำหะยี (ผ่านการประกอบพิธีหัจญ์) กลุ่มโต๊ะครู กลุ่มผู้นำศาสนา กลุ่มตะอวะฮฺ (นักเผยแพร่อิสลาม) และกลุ่มฮาลิซ (นักท่องจำ)

2.3 เสื้อโต่บ โต่บ ในกลุ่มประเทศอาหรับส่วนเหนือ “ดิชดาดาชา” (Dishdasha) ลักษณะชุดยาว คลุมข้อเท้าด้านหน้า ความกว้างพอสำหรับสวมหัวได้ เสื้อแขนยาว นิยมใช้ผ้าสีขาวตัดเย็บ แต่การออกแบบปก และปลายแขนแตกต่างกันเช่น คอกกลมผ่าหน้ามีภู่อ้อย คอตั้ง ปกเช็ด ปลายแขนแบบปล่อย ปลายแขนติดกระดุมแบบเสื้อเชิ้ตส่วนชาวสตูล เรียกเสื้อชนิดนี้ว่า “โต่บ” หรือ “ยูปอฮฺ” ซึ่งเรียกตามสำเนียงของชาวอียิปต์เป็นเสื้อผู้ที่ผ่านประกอบพิธีฮัจญ์ นักศึกษาที่จบจากประเทศอาหรับ ผู้ที่ทำงานประเทศอาหรับ เจ้าของโรงเรียน โต๊ะครู และอุस्ताส (ครูสอนศาสนาทั่วไป)

2.4 เสื้อคลุม

บิชต์ หรือ มิซละหะ เป็นเสื้อคลุมยาวผ่าหน้าตลอด ตัดเย็บโดยไม่มีแขนแต่จะใช้วิธีเปิดด้านข้างเอาไว้สำหรับสอดมือออกเวลาสวมใส่ โดยจะสวมเข้าชุดกับชุดเราะฮ์ หรือ ชูมาฆ และเสวียนคาคีร์ชะ หรืออาจไม่ใช้เสวียนก็ได้ ซึ่งเสื้อคลุมเป็นเครื่องแสดงถึงฐานะทางสังคม แต่สำหรับประชาชนทั่วไปมีการสวมเสื้อคลุมเฉพาะในช่วงเทศกาลสำคัญเท่านั้น อาทิ วันอีด พิธีแต่งงาน เป็นต้น ทั้งนี้เป็นที่นิยมเฉพาะประเทศบนคาบสมุทรอาหรับ เช่น ซาอุดีอาระเบีย โอมาน คูเวต กาตาร์ บาห์เรน เป็นต้น ชวามลาญสุตูลเรียกว่า “ญูบาเฮฮ์” ซึ่งเป็นการเรียกตามแบบชาวอียิปต์ ในจังหวัดสตูลพบเสื้อคลุมชนิดนี้ได้้น้อยมาก เฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่จบจากประเทศที่ใช้ในพิธีแต่งงาน แต่ปัจจุบันนี้ไม่มีให้ปรากฏนัก จะมีเพียงบางมัสนิดที่นำมาใช้สำหรับคอเต็บสวมเวลาขึ้นกล่าวคุฏบะฮ์ในวันศุกร์

3. วัฒนธรรมทางด้านอาหาร

อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับทางด้านภาษาสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

3.1 ข้าวมันซาอุดีอาระเบีย ข้าวมันซาอุดีอาระเบียชาวอาหรับจะเรียกว่า Kabsa (คัซซา) เป็นข้าวหุงกับเนื้อแพะ เนื้อแกะ ลักษณะของข้าวจะแห้ง และหอมเครื่องเทศมากมาย นิยมทานกันมากในซาอุดีอาระเบีย และเป็นที่นิยมเช่นกันในคาบสมุทรอาหรับ เช่น เยเมน จอร์แดน คูเวต เป็นต้น ชาวสตูลจะเรียกข้าวชนิดนี้ว่า “ข้าวมันอาหรับ” ปรากฏในสตูลมากกว่า 40 ปี มาแล้ว โดยนักศึกษาที่ศึกษาประเทศอาหรับ นำสูตรกลับมาในถิ่นตนต่อมากก็เป็นที่ยอมรับของชาวสตูล ซึ่งจัดเวลามีเทศกาล เช่น งานมัสนิด งานเมาลิด งานแต่ง งานเข้าสู่ันต์ งานต่างๆ และสามารถหาซื้อได้ตามท้องตลาดนัดทั่วไป

3.2 ข้าวหมกไก่ ข้าวหมกเป็นอาหาร ที่มีเอกลักษณ์อย่างหนึ่งในตะวันออกกลางรวมทั้งชาวมุสลิมในประเทศต่างๆ "ข้าวหมกไก่" เดิมเป็นอาหารมุสลิมมาจากเปอร์เซียหรืออิหร่าน แยกเปอร์เซียกินเป็นข้าวสวยธรรมดา กับข้าวพวกแกงกุรหมา เนื้อเค็ม แงงเปรี้ยว ไก่ทอด ผักดอง มานับร้อยๆ ปีแล้ว ไม่ได้เป็นอาหารพิเศษจานเดียวแต่อย่างไร ในขณะที่เดียวกันข้าวหมกไก่ถือเป็นท้องถิ่นชาวสตูลมากกว่า 45 ปีอีกทั้งนิยมกันไม่น้อยไปกว่าข้าวมันอาหรับ แหล่งที่มาของข้าวชนิดนี้มาจากสูตรไก่ย่างจีราฟีน (มุสลิมกรุงเทพ) มาก่อนที่เรามาขายในท้องถิ่น ต่อมาคนสตูลนำสูตรไปทำไก่ทอด และข้าวหมกไก่ ซึ่งนิยมทานกันในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันฮารีรายอ งานรับแขกผู้ใหญ่ งานแต่งงาน และงานประเพณีต่าง ปัจจุบันหารับประทานกันได้ตามสะดวกตั้งแต่ย่านตลาดจนถึงภัตตาคาร ซึ่งมีทั้งแบบไก่ต้ม ไก่ทอด และไข่ต้ม รับประทานกับน้ำจิ้มที่มีส่วนผสมของพริกกระเทียม เกลือ น้ำตาล น้ำส้มสายชู รสชาติของน้ำจิ้มจะต้องกลมกล่อมทั้งสามรส ผักที่รับประทานคู่กันก็มีผักกาดหอม ผักชี และแตงกวา

3.2 ถั่วลูกไก่ ฮัมมัส, ฮุมมุส (อังกฤษ: hummus) หรือ ฮุมมุศ (อาหรับ: حمص) แหล่งกำเนิดจากอียิปต์ และชาม หรือซีเรียปัจจุบัน เป็นอาหารประเภทยำ ทำจากถั่วลูกไก่ ปัจจุบันฮัมมัสเป็นที่นิยมทั่วตะวันออกกลาง (รวมทั้งตุรกี และแอฟริกาเหนือ) และในรายการอาหารตะวันออกกลางทั่วโลกสำหรับฮัมมัส เป็นอาหารประเภทที่ปรากฏในสตูลมีที่มาจากนักศึกษาที่จบจาก

อาหารับ แล้วนำสูตร เช่นเดียวกับข้ามมันอาหารับ แล้วมาปรุงปรับให้เข้ากับรสชาติอาหารท้องถิ่น จิ้มกับโรตีสี่ซึ่งทำกินเฉพาะพบปะในกลุ่มนักศึกษาต่างประเทศ และครอบครัวเท่านั้นไม่มีแพร่หลายเลย จึงไม่ค่อยเป็นที่รู้จักโดยผู้คนที่ทั่วไปนัก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ลักษณะการยืมคำจัดเป็นวัฒนธรรมทางภาษา เกิดขึ้นภายใต้บรรยากาศของการสัมผัสภาษา ซึ่งมาจากบุคคลบางกลุ่มที่พูดได้สองภาษาขึ้นไป และสามารถใช้ภาษาทั้งสองสื่อสารไปมา เช่น กรณีของผู้ที่เดินทางไปศึกษาที่ประเทศอาหารับ และใช้ชีวิตอยู่เป็นเวลานาน สามารถสื่อสารภาษามลายูถิ่น ภาษาไทยถิ่น และภาษาอาหารับสลับไปมาได้ ส่วนปัจจัยที่ก่อให้เกิดคำยืม มีทั้งปัจจัยจากตัวภาษาเอง และปัจจัยทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการยืมคำของคาร์เมล เฮียะลีเฮียะ (Carmel Heah Lee Hsia, 1989 : 14-16) ที่ได้แบ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดการยืมคำว่ามีทั้งปัจจัยที่เกิดจากตัวภาษา และปัจจัยทางสังคม โดยปัจจัยจากตัวภาษานั้น เกิดจากความถี่ในการปรากฏของคำ ซึ่งคำศัพท์ที่มีความถี่ในการปรากฏสูง และมีการใช้บ่อยจะมีการยืมได้ง่าย ดังพบได้จากกระบวนการสอน หรือบรรยายวิชาการศาสนาตามมัสยิด หรือสถานศึกษาต่างๆ ที่ผู้สอนมักใช้คำศัพท์ภาษาอาหารับซ้ำๆ กัน

สำหรับปัจจัยทางสังคม เป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือจากปัจจัยของตัวภาษา เกิดจากศักดิ์ศรีของทั้งสองภาษาที่เกิดการสัมผัสกัน นั่นคือ ภาษาอาหารับมีศักดิ์ศรีเหนือกว่าภาษามลายูถิ่นสตูล เนื่องจากเป็นภาษาของอัลกุรอาน และเป็นภาษาที่ใช้เขียนตำราศาสนา จึงทำให้ภาษามลายูถิ่นสตูล ยืมคำจากภาษาอาหารับมาใช้ นอกจากนี้ทัศนคติที่มีต่อภาษายังเป็นอีกสาเหตุหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดการยืมคำ เช่น ความรู้สึกที่ภาษาอาหารับน่าจะดีกว่า ภาษามลายู สำหรับเรียกแทนความหมายบางอย่าง หรือแสดงความรู้ความสามารถ ในการใช้ภาษาต่างประเทศของตน ซึ่งในกรณีนี้ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศอาหารับ มักใช้คำภาษาอาหารับ ในการสนทนากันมากกว่าบุคคลทั่วไป เช่น มักใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 อะนา (ผม) บุรุษที่ 2 อันตา (คุณ) และกัยฟาหลัก (คุณสบายดีไหมบ่อยครั้ง

2. ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ของชาวมุสลิมมลายูสตูล เป็นการเปลี่ยนความหมายของวัฒนธรรมอาหารับ เช่น วัฒนธรรมการแต่งกายของชาวอาหารับ เกิดจากปัจจัยของสภาพภูมิอากาศที่ผู้คนที่อาศัยอยู่บนคาบสมุทราอาหารับ ต้องแต่งกายมิดชิด เพื่อป้องกันร่างกายจากอันตรายของแสงอาทิตย์ และฝุ่นทรายต่างๆ แต่หลังจากสภาพสังคมเปลี่ยนไป การพัฒนาประเทศก้าวหน้า ชาวอาหารับก็มีการปรับการแต่งกายของตน ในรูปแบบที่ทันสมัยมากขึ้น ดังนั้นไม่ว่าบุคคลทั่วไป หรือนักการศาสนาอิสลามก็แต่งกายเหมือนกัน แต่สำหรับชาวสตูลการแต่งกายแบบชาวอาหารับเป็นเครื่องหมายของผู้ที่มีความรู้ทางศาสนา ซึ่งการใช้หมวกกปิเยาะห์เป็นเครื่องหมายทางศาสนา การใช้ผ้าพันศีรษะเป็นเครื่องหมายของผู้ผ่านการประกอบพิธีหัจญ์ ลักษณะการยอมรับวัฒนธรรมอาหารับของสังคมมลายูสตูล ซึ่งเดิมเป็นการรับเอาวัฒนธรรมของชาวอาหารับมาใช้โดยทางอ้อม ปัจจุบันรับมาโดยตรง อาทิ หมวกกปิเยาะห์ เสื้อโด้บ ซือร็อบาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของพระยาอนุমান ราชชน (2515 : 65) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ไม่ว่าจะแรงใดลักษณะใด จะเป็นอย่างเชื่องช้า หรือรวดเร็ว ก็ขึ้นอยู่กับการ

สร้างสรรค์วัฒนธรรม (Acculturation) คือ การที่วัฒนธรรมต่างสังคมมากระทบกัน ว่าจะมีมาก หรือน้อย และมีความรุนแรงเพียงใด

3. วัฒนธรรมการแต่งกายแบบอาหรับ มีส่วนสำคัญในการสร้างค่านิยมทางด้าน การแต่งกายของกลุ่มผู้นำศาสนาส่วนใหญ่ โดยเฉพาะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดต่าง ๆ มักนิยมสวมเสื้อสุททาบ เสื้อโตะบแทนการสวมมิซละหุ ซึ่งเป็นการแต่งกาย ในแบบของชาวเยเมน ปัจจุบันการแต่ง ในลักษณะนี้ได้กลายเป็นเครื่องแบบของผู้นำศาสนา และสร้างความน่าเชื่อถือ ในแง่ของศาสนาอิสลาม

4. กระบวนการยอมรับวัฒนธรรมอาหรับเกิดจาก โต๊ะครู หรือผู้รู้ทางด้านศาสนาอิสลามเป็นแรงบันดาลใจ เนื่องจากโต๊ะครูเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผ่องพันธุ์ มณีรัตน์ (2521 : 131) ที่กล่าวว่า อิทธิพลของบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจยอมรับวัฒนธรรม โดยเฉพาะบุคคลที่มีตำแหน่งสูงจะมีความสำคัญมาก ดังนั้นโต๊ะครู หรือผู้รู้ทางด้านศาสนาอิสลามจึงมีผลอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจยอมรับ ลักษณะของวัฒนธรรมอาหรับในสังคมมลายูเป็นวัฒนธรรม เกิดจากศาสนาอิสลาม จึงไม่ก่อให้เกิดการต่อต้านทางวัฒนธรรม เช่น การใช้หมวกกปิเยาะห์ของชาวมลายูสตุล ส่วนใหญ่จะใช้เนื่องด้วยเหตุผลทางด้านศาสนาเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจอร์จัน บัวแก้ว และคณะ, (2549 : 33) นอกจากนี้ชาวบ้านทั่วๆ ไปมักเข้าใจว่า ผู้ที่แต่งกายด้วยชุดโตะบ และพันศีรษะ มักเป็นผู้มีความรู้ด้านศาสนาอิสลาม และเป็นผู้เคร่งครัดในหลักการศาสนาอิสลาม) คนในหมู่บ้านมักไปสอบถามปัญหาศาสนาจากผู้ที่นิยมแต่งกายด้วยชุดอาหรับ ทั้ง ๆ ที่บุคคลนั้น ไม่ได้เป็นผู้รู้ด้านศาสนาอิสลาม

5. จังหวัดสตูลมีสองลักษณะวัฒนธรรมได้แก่ วัฒนธรรมไทยมุสลิม และไทยพุทธ ซึ่งทั้งสองวัฒนธรรมนี้ จะเป็นวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ ลักษณะทางภาษาของจังหวัดสตูลว่า “จังหวัดสตูลมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดตรัง พัทลุง สงขลา และรัฐปะลิสของประเทศมาเลเซีย ทำให้จังหวัดสตูลได้รับวัฒนธรรมทางภาษาต่างจากกลุ่มชนต่างๆ ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดสตูล จึงมีลักษณะประสมประสานกันระหว่างของกลุ่มชนหลายกลุ่ม ได้แก่ ชาวไทย ชาวมลายู และชาวเล เป็นต้น และที่มีลักษณะโดดเด่นมากคือ การประสมประสานกันระหว่างภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดสตูล กับภาษามลายูถิ่นที่รู้จักกันในนาม “ภาษาสำสาม”

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูลมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีเปรียบเทียบอิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่นๆ เพื่อจะได้ทราบถึงอิทธิพลของอาหรับที่หลากหลายรูปแบบยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมอื่นๆ ต่อผู้สนใจเหล่านั้น เช่น วัฒนธรรมมลายู วัฒนธรรมไทย เป็นต้น เพื่อจะทราบถึงอิทธิพลที่หลากหลายของวัฒนธรรมนั้น

3. ควรมีการศึกษาถึงการจุดเริ่มต้นของการรับวัฒนธรรมอาหารทั้งทางการแต่งกาย อาหาร เป็นต้น เนื่องจากการรับวัฒนธรรมอาหารมีผสมผสานกับวัฒนธรรมอินเดีย วัฒนธรรม ปากีสถานอยู่ด้วย เพื่อที่จะได้กำหนดรูปแบบของวัฒนธรรมทางด้านต่างๆ

4. ควรมีการศึกษาถึงลักษณะวัฒนธรรมในจังหวัดสตูลเพราะจังหวัดสตูลมี สองลักษณะ วัฒนธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมไทยมุสลิม และวัฒนธรรมไทยพุทธ ทั้ง 2 วัฒนธรรมนี้ เพื่อจะได้ถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไร

5. ควรการศึกษาถึงลักษณะภาษาถิ่นในจังหวัดสตูล ซึ่งภาษาถิ่นที่โดดเด่น คือ การ ประสม ประสานระหว่างภาษาไทยถิ่นใต้กับภาษามลายูถิ่น เพื่อความเป็นมาของภาษาถิ่น ในจังหวัด สตูล

บรรณานุกรม

จूरรัตน์ บัวแก้ว และคณะ. (2549). การจัดทำฐานข้อมูลและข้อเสนอยุทธศาสตร์เบื้องต้นในการ พัฒนา กลุ่มผลิตผ้าคลุมผมสตรี และกลุ่มกปิเยาะหิโนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปัตตานี: หน่วยประสานงานวิจัยเพื่อที่ ้องถิ่นภาคใต้ตอนล่าง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา เขตปัตตานี.

บรรจง บินกาซัน. (2522). **อิหร่านจากบัลลังก์กษัตริย์สู่รัฐอิสลาม**. กรุงเทพฯ : วุฒิชัยการพิมพ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.

สุเทพ สุนทรเกสัช. (2548). **ชาติพันธุ์สัมพันธ์: แนวคิดพื้นฐานทางมนุษยวิทยาในการศึกษาอัต ลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ประชาชาติ และการจัดองค์กรความสัมพันธ์ทางชาติพันธุ์**. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.

อนูมานราชชน, พระยา. (2515). **วัฒนธรรมเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

เออร์ลา สวิงเกิล. (2547). “สู่วัฒนธรรมสากล”, National Geographic. 34 (พฤษภาคม 2547), 110-127.

Carmel Heah Lee Hsia. (1989). **The Influence of English on The Lexical Expansion of Bahasa Malaysia**. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.

Dewan Bahasa dan Pustaka.(1999). **Ensiklopedia Sejarah dan Kebudayaan Melayu**. Kuala Lumpur : Dewan Bahasa dan Pustaka.

Abu al-Fidaa, Ismail bin Kasir. (1999-1420). **Tafsir al-Quraan al-Azim**. Biyrut: al-Dar al-Namudhajiah.

Gustave Lebon. (Translated by ‘Ādil Zu‘aytar). (n.d.). **Hadārat al-‘Arab**. s.l: ‘Īsā al-Bābīy al-Halabī wa Sharikah.

Yāqūt al-Hamawīy. (1955). **Mu‘jam al-Buldān**. Bayrūt : Dār al-Kutub.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวชัยนั บ มะสมัน

รหัสนักเรียนศึกษา 5620420022

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่จบ
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับ	มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา	2556

ตำแหน่ง และสถานที่ทำงาน

ครูสอนวิชาศาสนา โรงเรียนอรุณศาสน์วิทยามูลนิธิ ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนการหลง
จังหวัดสตูล 93000

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ชัยนั บ มะสมัน และชาฟีอี อาดำ. 2558. “อิทธิพลของวัฒนธรรมอาหรับต่อสังคมมุสลิมในเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดสตูล” Proceedings การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ICON – IMAD
ครั้งที่ 5 วันที่ 12-14 กันยายน 2558 วิทยาลัยอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์